

[Støhr Johansen.]

evne overfor udlandet vil blive yderligere vanskeliggjort.

Jeg mener derfor, at man på en lang række af disse områder skal være meget forsigtig og gå meget forsigtigt til værks, men naturligvis er jeg klar over, at man i udvalget kan få lejlighed til at gøre disse synspunkter gældende og muligvis opnå de ændringer, der er nødvendige.

Endvidere må vi fra vor side være lidt ængstelige for, at lovforslaget griber ind i de kollektive arbejdsaftaler, idet man jo her i landet har både stærke fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer, der har ordnet en hel del af de forhold, som lovforslaget vil drage ind under statens ansvar, og det mener vi er uheldigt.

Det har også under de tidligere behandlinger været fremdraget, at loven er en rammelov, og at der i denne lov vil blive givet administrationen meget, meget store beføjelser. Man kan naturligvis sige, at ingen lov kan gennemføres, uden at der er en vis dispensationsret, men her har man i virkeligheden for næsten alle paragraffers vedkommende henvist til, at der kan gives dispensationer. Det medfører kun en eneste ting, at man så skal til at ansøge, og at man så skal til at behandle disse ansøgninger. Det kræver administration, det kræver papir, og det kræver bureaukrati, som jeg afgjort ikke mener man i øjeblikket i Danmark har råd til at gennemføre mere af, end man har. Det er en udvikling, som befolkningen ikke mindst i de senere år har vist at den nærer en vis afsky for, og som, hvis den skal føres ind på dette område, kun vil skabe yderligere vanskeligheder.

Derfor vil jeg som konklusion sige, at dette lovforslag, der med sin tekst og bemærkningerne fylder ikke mindre end 114 sider, på grund af de mange interesser, der knytter sig til dets gennemførelse, måske mere end noget andet lovforslag vil kræve en meget indgående udvalgsbehandling. Det er vi naturligvis villige til fra mit partis side at være medvirkende til, men jeg vil gerne til slut understrege, at det, vi vil gå med til og endda arbejde med på — for det er jo nødvendigt, som jeg også sagde i mine indledende bemærkninger —, er at få gennemført en ajourføring af fabrikloven, en ajourføring, der svarer til tidens krav, medens vi ikke mener, at tiden er inde til at gennemføre store revolutionerende nydannelser på dette område, idet det først og fremmest gælder om at få en lov, hvorunder industrien, handelen og alle vore erhvervs-grene kan arbejde og producere.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg skal nøjes med at henvise til, hvad jeg har sagt ved de tidligere førstebehandlinger af dette lovforslag, og kun tilføje, at jeg og mit parti er af den anskuelse, at denne rigsdagssamling ikke må gå til ende, uden at vi har fået en ny arbejderbeskyttelseslov.

Hans Hansen (Rørby): Der foreligger ved behandlingen af det foreliggende lovforslag et så stort materiale fra de to foregående behandlinger i 1948 og 1949, at det skulle være overflødigt at fremsætte ret mange principielle bemærkninger om lovforslaget.

Hvad angår selve formålet med en lov om arbejderbeskyttelse og dette formål set i forhold til fabrikloven af 1901, ja, da må man såvel give det tilslutning i princippet som anerkende nødvendigheden af, at der sker en forandring som foreslået. Men forskellige paragraffer, særlig §§ 32—38 i kapitlerne 5 og 6 om arbejdstid og alder, forekommer mig altfor stift og kategorisk affattet, ligesom man ved kapitel 8 med §§ 40—44 om lavalder og om, at en arbejdsgiver er pligtig før antagelsen af en person under 18 år at undersøge og få fremlagt fødselsattest, og at der skal udstedes arbejdsbog, der skal forelægges, o. s. v. o. s. v. — det er jo omtrent de gamle skudsmål-bøger, man nu prøver at indføre —, forekommer mig at komme så langt ud, at det ikke kan lade sig gøre at gennemføre en sådan lov, uden at der sker visse ændringer. Jeg har det håb, at den højtærede socialminister, som jo er særdeles realitetsbetonet, vil være lydhør overfor forhandlingerne i udvalget, således at det skal lykkes i denne samling at få gennemprøvet materialet og få en lov, vi kan godkende i princippet, og som vi vil medvirke til, men det kan ikke ske uden en række ændringer på visse væsentlige områder.

Ragnild Andersen: På mit partis vegne skal jeg tilsige vor endda meget velvillige tilslutning til snarest at gennemføre dette lovforslag. Det er som allerede sagt behandlet i to tidligere samlinger her i det høje ting, og derfor skal jeg for princippernes vedkommende nøjes med at henvise til mine udtalelser i sidste og forrige rigsdagssamling.

Jeg ønsker dog at tilføje, at jeg finder, det er på høje tid — og det er også mit partis synspunkt —, at dette lovforslag bliver færdigbehandlet. Fra flere af sommerens faglige kongresser er der påny rejst krav om, at den nye arbejderbeskyttelseslov omsider bliver gennemført. Det er ikke mærke-